

**Vier maanden voedsel
om de winter door te komen**

VOEDSELPAKKETTENACTIE WINTER 2020-2021

Beste donateur,

Bijna 24.000 voedselpakketten zijn er gedurende de wintermaanden december, januari, februari en maart in Albanië, Armenië en Moldavië uitgedeeld. Meer dan 60.000 mensen hebben we met deze actie kunnen helpen. U was één van de vele donateurs die ons in staat stelden om deze mensen de winter door te helpen.

U en talloze andere donateurs hebben ons in staat gesteld om het leven van deze mensen te verzachten. Het is voor ons nauwelijks voor te stellen wat het voor hen betekent om tijdens de winter, de zwaarste periode van het jaar (en dan ook nog een tijd die gekenmerkt wordt door de gevolgen van corona), elke maand een voedselpakket te ontvangen. Velen ervaren het als een geschenk uit de hemel. Namens hen wil ik u heel hartelijk danken dat u uw hart heeft laten spreken en deze actie heeft gesteund. In dit verslag delen we enkele verhalen zodat u een beeld krijgt hoe de actie in de verschillende landen is verlopen.

Ds. Egbert van Beesten

De mensen die in Moldavië kregen hun maandelijkse voedselpakket in een kartonnen doos met daarop de volgende Bijbeltekst:

Jezus zei: "Ik ben het Brood dat leven geeft, wie bij Mij komt zal geen honger meer hebben en wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst hebben."

(Johannes 6:35)

In elk land werken we samen met verschillende lokale partners. Na uitvoering van het project sturen ze ons uitgebreide rapporten en (financiële) verslagen en ongelooflijk veel foto's. Op deze en volgende pagina's doen we een greep uit de vele ontvangen verhalen.

In Lozova (Moldavië) woont de uit Nederland afkomstige Stefanie met haar Moldaafse man Spiridon. Samen hebben ze daar enkele jaren geleden een kerk gesticht die elk jaar groeit. Ze zijn nu bezig om een dochterkerk te stichten in een dorp in de buurt: Vorniceni. Hieronder vertellen ze over hun ervaringen met de voedselpakkettenactie.

De decembermaand staat bekend als een maand waarin men elkaar cadeaus geeft en aan elkaar denkt. Voor de kerk in Lozova en de kerken in de omgeving, (opnieuw) een mooie gelegenheid om een bijeenkomst te organiseren waarin mensen eraan werden herinnerd wat er eigenlijk met kerst wordt gevierd en om tevens aan het eind van de dienst iedere familie een voedselpakket "cadeau" te geven. Op deze manier konden mensen opnieuw duidelijk zien en horen dat God voor een ieder zorgt en om een ieder geeft.

Op 30 december was er een speciale oudejaars dienst in de kerk in Huzum waarin het Evangelie werd verteld en daarnaast werd iedereen aangemoedigd om dankbaar te zijn voor alle zegeningen die de Heer dagelijks geeft. Ook al is het dorp Huzum klein en dunt de bevolking jaarlijks uit, toch waren er zo'n 40 mensen gekomen en iedereen was dankbaar en blij met het voedselpakket.

Op 6 januari werd er 's morgens kerstfeest gevierd in de

"Sommige ouders hadden zichzelf wat moed ingedronken om naar de kerk te komen"

kerk in Micleuseni en 's middags was er een speciale kerstviering in de nieuwe pas gebouwde kerk in het dorp Dolna. De 20 kinderen die deel uitmaken van het dagcentrum hadden een programma voorbereid met kerstliederen en gedichtjes. Ouders en grootouders waren gekomen om te luisteren en te zien hoe hun kinderen optraden. Sommige ouders hadden zichzelf wat moed ingedronken om naar de kerk te komen en al snel was er dus weinig frisse lucht meer in de zaal. Maar het programma was mooi en natuurlijk waren zowel de ouders als de kinderen waren blij met de ontvangen cadeaus.

In januari heeft de kerk in Lozova 100 voedselpakketten kunnen uitdelen aan mensen in Lozova, Vorniceni en

het dorp Paulesti. De voedselpakketten in Lozova werden uitgedeeld, aan het eind van een dienst waarin natuurlijk naast enkele liederen, er ook een boodschap was uit Gods Woord. Verschillende mensen vroegen na de dienst of ze een Bijbel konden krijgen.

Cristina is moeder van twee kinderen, Costea 9 jaar en Viorela 6 jaar. Ze werkt bij een fabriekje in het dorp dat fruitkistjes timmert maar in de winter is de fabriek dicht. Dit betekent geen inkomen. Cristina haar man heeft gelukkig wel werk tijdens de wintermaanden maar zijn inkomen is niet voldoende om alle kosten te dekken dus de voedselhulp kwam goed van pas en werd dankbaar aangenomen. Cristina had Costea speciaal meegenomen naar de bijeenkomst om te helpen sjouwen want het voedselpakket was ook deze maand goed gevuld!

Nadea woont samen met haar twee volwassen zonen. De oudste zoon heeft een alcoholverslaving en de jongste zoon is ernstig ziek. Het inkomen van deze familie is mini-

maal. Nadea heeft per maand zo'n 40 euro te besteden dit is natuurlijk nooit genoeg om de rekeningen van te betalen, medicijnen te kopen voor de jongste zoon en de dagelijkse boodschappen van te halen. Het leven is zwaar en Nadea was dan ook dankbaar voor de grote zak meel, de flinke fles olie en de grote zak met macaroni die ze kreeg. Zo kan ze weer even vooruit en hoeft ze zich de komende weken even geen zorgen te maken waar ze meel, olie, etc. vandaan moet halen.

Marcella is een jonge moeder van een baby dochtertje. Marcella haar partner werkt en heeft een maandelijks inkomen maar dat is lang niet genoeg om in alles te voorzien wat nodig is in een huishouden en voor de verzorging van de baby. Marcella is een verlegen persoon maar samen met haar schoonmoeder was ze naar de kerk gekomen.

Voor Marcella's jonge gezin was het voedselpakket een ware zegen want op dit moment kan Marcella niet werken vanwege de baby en het gebrek aan oppas. Ondertussen komt Marcella geregeld op zondagochtend naar de kerk, wanneer ze oppas kan vinden voor de baby. Ze lijkt te genieten van alles wat er gebeurt tijdens de diensten.

Liuba is een oude vrouw (80+) die alleen woont. Soms komt haar broer langs maar dit betekent vaak meer problemen dan dat hij een hulp is. Liuba is twee keer getrouwd geweest maar beide mannen zijn overleden en de laatste 10 jaar heeft ze voor zichzelf moeten zorgen want ze heeft geen kinderen. Haar eerste man overleed snel na hun trouwen en haar tweede man wilde geen kinderen. Nu is ze dus alleen op de wereld. Ze bedankte de kerk voor de zorg en hulp en zo vaak als haar gezondheid het toelaat komt ze naar de kerk op zondagochtend. Haar gezichtsvermogen is minimaal maar ze geniet van het luisteren naar de liederen en ze luistert ook altijd aandachtig naar de preek. Haar conclusie is "dat alles wat er gezegd wordt in deze kerk goed en waar is".

Tegen het eind van de winter is het voor velen in Moldavië steeds moeilijker om de eindjes aan elkaar te knopen. Veel families hebben moeite om rond te komen en tijdens de voedselpakketten bijeenkomst in februari was dat duidelijk te zien. Er is vaak een vaste groep mensen (zo'n 70 huishoudens) die naar deze bijeenkomsten komt en hulp wil ont-

vangen maar er zijn ook velen die te trots zijn of die normaal geen hulp nodig hebben. In februari zagen we verschillende nieuwe gezichten en het lijkt er toch op dat ook bij de wat "rijkere" families in het dorp Lozova, de reserves beginnen op te raken. De blijvende corona maatregelen maken het niet makkelijker om kleine bedrijfjes draaiende en winstgevend te houden. Sommige mensen hebben hun baan verloren omdat vanwege corona het niet meer mogelijk was om verder te werken.

Ondanks het feit dat het natuurlijk triest is om te zien dat mensen tekort komen en hulp nodig hebben, was de kerk blij dat ze hulp kon bieden en zoveel mensen kon helpen met een voedselpakket.

In Moldavië zijn tientallen vrijwilligers de wintermaanden druk geweest om honderden gezinnen vier maanden lang te voorzien van een voedselpakket.

We willen beginnen met onze enorme dankbaarheid uit te spreken voor uw hulp aan de Moldavische bevolking in zo'n moeilijke periode. Het was een moeilijk jaar als nooit tevoren.

De winter is nooit een gemakkelijk seizoen voor noodlijdende mensen in de dorpen en voor velen is dit een tijd van overleven. Dit jaar is de situatie nog veel erger door de pandemie van het COVID-19-virus. Veel mensen zijn hun baan kwijtgeraakt en verloren daarmee al hun inkomstenbronnen. Een groot aantal mensen dat in het buitenland werkte, keerde terug naar Moldavië, naar hun dorpen.

Het land kent geen werkloosheidsuitkeringen en de pensioenen zijn piepklein - je kunt er niet genoeg voedsel van kopen voor een maand, laat staan medicijnen. De mensen die ziek werden van het coronavirus hadden dubbele pech, aangezien de benodigde medische behandeling ook veel geld kost. Daarom was het Voedselpakkettenproject tot grote zegen voor de mensen die alle hoop hadden verloren.

De mensen waren ontzettend blij dat ze iedere maand een goed pakket met essentiële boodschappen kregen. Toen de zoon van een van de begunstigten van het project de vrijwilligers van de kerk op de drempel van zijn huis zag staan, zei hij: "Er moet wel een God zijn, want het is overduidelijk dat Hij voor ons zorgt."

Voedselpakketten zijn een krachtig hulpmiddel om het Evangelie aan mensen in nood te brengen, omdat het in de praktijk laat zien dat de Heer van hen houdt en hen niet vergeten is. Veel mensen waren heel open en huilden van geluk en verbazing. Bedankt dat u deel uitmaakt van zo'n geweldige bediening.

Ik bezocht **Elena** in het dorp Cişmea, in het district Orhei. Ze heeft twee zoons, die allebei een eigen huis hebben. Ze wonen in Chisinau en hebben ieder hun eigen gezin.

Acht jaar geleden werd Elena in de steek gelaten door haar man, nadat ze de diagnose kanker had gekregen. Ze woonde toen in Orhei, maar omdat haar ex-man het huis verkocht, kon ze niet anders dan terugkeren naar Cişmea, haar geboortedorp. Ze kon niet terug naar haar ouderlijk huis, omdat daar te veel aan moest gebeuren en ze ging samenwonen met een alleenstaande man uit dit dorp. Het huis waar de twee wonen is erg armoedig en heeft alleen elektriciteit. Elena heeft als gevolg van kanker een tweede graad

van invaliditeit en moet rondkomen van een inkomen van 800 lei (€ 38) per maand. Omdat ze voor langere tijd naar het ziekenhuis moet, heeft ze geen vaste baan, maar ze werkt in en rond het huis en spreekt met de mensen uit de buurt.

Elena hoorde over dit project van andere gezinnen in het dorp Cişmea en vroeg me nadrukkelijk om een gesprek. Toen ik haar opzocht, spraken we over haar situatie en over de Heer Jezus. Ze zei dat ze de Bijbel had gelezen en nadat ik enkele teksten uit de Bijbel had uitgelegd, zei ze dat ze het nu veel beter begreep en dat ze graag de meer van de Bijbel zou willen weten. Ik nodigde haar uit naar de kerk te komen.

Lilia is moeder van 6 kinderen. De oudste zoon Ion is 19, Victor is 16, Mihai is 11, Ionela is 7, Lidia is 5 jaar oud en het jongste meisje is pas 4 maanden oud.

Lilia is met zwangerschapsverlof en zorgt elke dag voor de kinderen en het huishouden. De oudste zoon is al getrouwd en het huis uit en de rest van het gezin woont in een klein, armoedig huis en ze slapen allemaal in hetzelfde kamertje.

De vader van de kinderen vertrok 5 maanden geleden naar het buitenland om geld te verdienen voor het gezin, maar helaas is hij zijn gezin vergeten en wil niet meer naar hen terug. Nu moet Lilia haar kinderen soms achterlaten bij haar burens, zodat ze af en toe kan werken om in ieder geval wat geld te verdienen voor voedsel voor de kinderen. Ze heeft echter niet genoeg geld, omdat ook de nutsvoorzieningen betaald moeten worden.

Het voedselpakket dat ze ontvingen was echt een grote zegen. Zowel de moeder als haar kinderen bedankten ons voor het pakket met eten.

Vanuit Armenië ontvingen we indringende verslagen. Op 27 september viel Azerbeidzjan Nagorno Karabach aan. De oorlog die 44 dagen duurde eindigde met grote verliezen voor Armenen. Hieronder het verslag van onze partners van Diaconia dat we eind april dit jaar van hen ontvingen.

(Opmerking: Onze partner heeft het verslag in het Nederlands gestuurd - dat is hier en daar in het taalgebruik te merken, maar dat maakt het ook authentiek.)

Geachte donateurs, beste stichting Mensenkinderen, de beschrijving van het voedselpakkettenproject hebben we samengesteld en aan u gepresenteerd in september 2020. De Artsakh-Azerbeidzjaanse oorlog was toen al begonnen. Maar de werkelijke omvang van de oorlog werd pas later duidelijk. Tot de dag van vandaag is het aantal van de doden en de gewonden niet bekend.

**Als je je stappen met God zet,
zijn er geen onbegaanbare paden.**

Een oorlog heeft enkel negatieve gevolgen, ongeacht in welk deel van de wereld, ongeacht welke natie en welk land het aangaat. We zijn er zeker van dat er bij een oorlog nooit winnaars en verliezers zijn, dat er enkel politieke vragen opgelost worden en politieke belangen tegen elkaar botsen. De hele wereld is goed op de hoogte van het Armeens-Turkse conflict. Voor de natie die als eerste het christendom als religie heeft aangenomen, is het in alle tijden mogelijk geweest om dat Geloof te blijven belijden. We zijn immers door grote islamitische burens omgeven.

Ik wil dit thema als zodanig niet verzwaren, enkel erop wijzen dat de Armeen voor zijn Geloof altijd vervolgd, bedreigd, gedood en geëvacueerd is gedurende de geschiedenis. Maar wij geloven dat, als je je stappen met God zet, zijn er geen onbegaanbare paden.

Het resultaat van de recente oorlog: de islamitische landen Turkije en Azerbeidzjan zijn bezig met het uitwissen van alle christelijke sporen van oude Armeense kerken en kloosters in Artsakh. Het is gewoon vandalisme! En juist de Christelijke wereld kijkt stil toe...

Sindsdien zijn de problemen van de gezondheidszorg die waren ontstaan vanwege de coronaviruspandemie op de achtergrond geraakt. Een nieuwe, zware werkelijkheid doet zich voor: de oorlog.

Samen met zorgzame donateurs uit Nederland hebben we alle emotionele vragen voor dit moment opzij geschoven en een stap gezet richting alle gezinnen die on-

der de harde klappen terechtgekomen waren: pandemie, oorlog, sociale kwetsbaarheid, enz. In het kader van dit project hebben we alles op alles gezet om 6000 gezinnen deze belangrijke humanitaire hulp te doen toekomen.

Inhoud van de pakketten

Elk pakket dat toekwam aan 1 gezin werd samengesteld met de volgende levensmiddelen/hulpgoederen:

Zonnebloemolie, 1 liter, 1 stuk
Rundvlees in blik 525 g, 2 stuks
Tomatenpuree 314 g, 2 stuks
Pasta 2 kg; Rijst 1 kg; Appeljam 0,5 kg 1 stuk
Perzikjam 1 kg 1 stuk; Thee 2 pakjes;
Gecondenseerde melk 2 stuks
Boekweit 1 kg; Bloem 1 kg; Suiker 1 kg
Honing 1 stuk; Koekjes 1 pakje
Houten speelgoed engel 1 stuk
Houten speelgoed kerstboom 1 stuk

Zoals u hebt kunnen zien, hebben we kleine houten speelgoederen en snoepjes gedaan in alle 6000 pakketten om daarmee de vreugde van de kinderen te verdubbelen.

De etenswaren zijn geselecteerd en berekend op basis van de basisbehoeften van een gezin. Elk gezin heeft een pakket van ongeveer 14 kg gekregen vol met de meest noodzakelijke etenswaren. Het was een grote vreugde voor elk gezin.

24.000 keer "Dank u wel!"

Geachte donateurs, samen met dit verslag hebben we u heel veel dankbrieven doen toekomen die gericht zijn aan u en aan iedereen die het project heeft georganiseerd. De dankwoorden van de mensen zijn tevens hun gebeden gericht aan God. Dankwoorden voor uw vriendelijkheid.

Als we eens tellen dat alle 6000 gezinnen gemiddeld uit 4 personen bestaan en ieder een van hen tenminste een keer "Dank u wel" aan u zegt, dan is met dit project aan u in totaal 24000 keer "Dank u wel" gezegd en net zoveel gezichten hebben tevreden naar de hemel gekeken en net zo veel glimlachen en glanzende ogen van kinderen hebben we meegemaakt. De dankwoorden komen rechtstreeks uit het hart van deze mensen. Het zijn oprechte woorden.

Gezinsbezoeken

Tijdens de uitvoering van het project hebben onze medewerkers talloze gezinnen bezocht. Hieronder het verslag van een paar van die indringende bezoeken.

Familie Makinyan, gemeente Koti, provincie Tavush

Het dorp Koti ligt in de regio Tavush in Armenië en grenst direct aan Azerbeidzjaan. Vanaf de Azerbeidzjaanse kant wordt er regelmatig op het dorp geschoten. Het leven in deze regio is dus stressvol, maar de dorpingen zijn niet van plan hun geboortedorp te verlaten. Momenteel heeft het dorp 930 huishoudens en 2800 inwoners. Ondanks de slechte en moeilijke omstandigheden houden deze mensen van hun dorp en proberen ze de omstandigheden zo goed mogelijk te verbeteren. De bevolking houdt zich voornamelijk bezig met veeteelt, fruitteelt, graanteelt en akkerbouw.

In het kader van het voedselpakkettenproject hebben we op 25 december 2020 het dorp Koti in de regio Tavush bezocht. Vandaag zouden er voedselpakketten aan de dorpingen worden verstrekt. Dit is een grote hulp voor de dorpingen tijdens de wintermaanden, aangezien er in deze maanden geen landbouw bedreven wordt, waardoor het voor werklozen nog moeilijker wordt om aan voedsel te komen. Op dezelfde dag werden er ook de pakketten met warme kleding van een ander project van stichting Mensenkinderen in het gemeentehuis uitgedeeld. Vanwege de verspreiding van COVID19 op grote schaal wilden we allemaal een opeenstapeling van alle mensen daar vermijden. Er werd besloten dat de voedselpakketten uitgedeeld zouden worden door

de medewerkers van het dorpsbestuur. De volgende dag, nadat we samen het werk in het dorpsbestuur afrondten, namen we een van de voedselpakketten mee en gingen op bezoek bij het gezin Makinyan.

De Makinyans hebben een Artsakhse/Karabachse afkomst, om precies te zijn komen ze uit de regio Kashitagh gelegen in Artsakh/Karabach. Helaas ging deze regio vanwege de oorlog die op 27 september 2020 uitbrak naar Azerbeidzjan. De Makinyans lieten al hun have en goed achter en vluchtten het huis uit. Nu wonen ze in een huis dat aan een familielid toebehoort. Dit is de reden waarom ze naar Koti zijn verhuisd. Ze wisten niet waar anders ze onderdak zouden krijgen.

De afgelopen twee jaren zijn voor de Makinyans moeilijker dan ooit geweest. Eerst is de vader aan hartinfarct overleden en heeft zijn vrouw en 6 kinderen alleen gelaten. En nu is het gezin ook zonder huis, meubels en zelfs kleren gebleven.

De moeder is de 38-jarige Zoya. Nog in Karabach werkte ze in een winkel. Haar enige dochter, het oudste kind in het gezin, zorgde voor de verzorging van de jongere kinderen. Nu heeft ze geen werk maar haar dochter Araksya staat haar met alles bij. Araksya is 18 jaar oud, heeft de school afgerond en heeft nog geen voor-

stellingen over de toekomst. Ze wil alleen haar moeder helpen en haar van haar zorgen bevrijden. De zonen heten Hovhannes (17 jaar, was niet thuis tijdens ons bezoek), Garegin (13 jaar, zit in de 7e klas, zal binnenkort met de school in Koti beginnen), Samvel (12 jaar, 4e klas, wacht eveneens op de school), Mush (6 jaar) en Armen (4 jaar). De jongste twee spelen de hele dag samen.

Het enige vaste inkomen van het gezin is de uitkering van de staat, maandelijks 100.000 amd/200 euro. Het is met dit inkomen heel moeilijk om de kinderen van hun behoeftigheden te voorzien en zeker nu de Makinyans al hun have en goed kwijt zijn geraakt. Voor nu is elke soort ondersteuning van groot belang voor dit gezin. Dus hebben ze met vreugde het voedselpakket aangenomen.

De kinderen maakten het pakket open en bestudeerden de inhoud. De kleinere broertjes werden vooral blij voor de zoetigheden. Daarna hielpen ze allemaal moeder om alles in de keuken te plaatsen.

Er zijn nu in de keuken geen passende meubelstukken, maar ze hebben zich aangepast aan deze accommodatie. Tenminste hebben ze nu een dak boven het hoofd. Bovendien zijn ze blij dat er mensen zijn die hen helpen.

Familie Petrosyan, stad Gyumri, provincie Shirak

Op 8 februari 2021 bezochten we de stad Gyumri, provincie Shirak. Gyumri ligt op 126 km van de hoofdstad Jerevan vandaan. Het bevindt zich in een seismische zone waar aardbevingen met een kracht van 8-9 voorkomen. In 1988 schudde een verwoestende aardbeving met een kracht van 9 op de schaal van Richter deze stad, waarbij ongeveer 30.000 mensen omkwamen. Deze prachtige, levendige stad met veel industrie en een welvarende economie heeft alles verloren en heeft nog steeds te maken met de gevolgen van de aardbeving. Veel mensen werden gehandicapt, dakloos en verloren hun banen. De meerderheid van de bevolking heeft dus de steun van goede mensen nodig.

Dankzij het voedselpakkettenproject dat door u is gefinancierd, zijn 500 voedselpakketten geleverd aan de regio Shirak, waarvan 150 aan de inwoners van Gyumri.

In het kader van het project waren we te gast bij de familie van mevrouw Asya Petrosyan. De familie telt 5 personen. Mevrouw Asya is de grootmoeder, 71 jaar, en haar man heet Anushavan Petrosyan. Hij is 74 jaar, eveneens gepensioneerd en ontvangt maandelijks een klein pensioen van 86 euro. Het echtpaar woont samen met de drie kleinkinderen. Aleks, de zoon van hun dochter, woont sinds een paar maanden bij opa en oma omdat zijn moeder in Jerevan werkt en woont.

Verder zorgen de grootouders voor de twee kinderen van hun zoon. De vader van de kinderen, Rustam Petrosyan

(44 jaar), is naar Rusland vertrokken. Hij heeft twee keer een hersenberoerte gekregen na de dood van zijn vrouw. Liana, de moeder van Asya en Evgenya, is drie jaar geleden als gevolg van hersentumor overleden.

Asya is 12, zit in de 5e klas en Evgenya is 10 en zit in de 3e klas. De kinderen komen voor aanmerking van een uitkering van de staat, de uitkering bedraagt 46.000 dram/92 euro. Van deze geringe uitkering proberen de grootouders voor de kleinkinderen te zorgen. Daarom is elke vorm van ondersteuning van belang voor deze familie. In de wintermaanden komt zo'n voedselpakket zeker goed van pas. De kinderen zijn klein en moeten natuurlijk goed eten. Ze openen met vreugde en enthousiasme het pakket, pakken de etenswaren uit het pakket en lieten deze aan elkaar en aan de grootmoeder zien. De grootmoeder is ontroerd en dankbaar. Asya wilde haar dank uiten in een persoonlijke dankbrief gericht aan u. Ze hoopt dat u net zo veel warmte voelt als zijzelf toen ze het pakket in ontvangst mocht nemen.

In Albanië werken we samen met Gevangenispastoraat Albanië, een organisatie die geleid wordt door Fred Westerink. In samenwerking met Mensenkinderen ondersteunt deze organisatie o.a. gezinnen waarvan één van de gezinsleden in de gevangenis zit. Deze gezinnen zitten in heel moeilijke omstandigheden; vanwege wegvallen van inkomsten en uitgestoten worden uit de lokale samenleving.

N.a.v. de voedselpakkettenactie ontvingen we van één van de medewerkers het volgende verslag.

Gezien het feit dat in de winter het leven voor de meeste Albanese gezinnen heel moeilijk is, in het bijzonder voor de gezinnen in het noorden van Albanië, is dit project voor hen van groot belang. Tweehonderd gezinnen –ongeveer duizend mensen- konden geholpen worden met voedselpakketten en brandhout. De meeste gezinnen die werden bezocht leven in ellendige economische omstandigheden, ze kunnen nauwelijks voedsel en hout kopen. Ze waren enorm blij met de hulp en zullen nooit vergeten dat er iemand naar hen om heeft gezien.

We leven in een egocentrische wereld waarin iedereen alleen maar aan zichzelf denkt. Daarom is het getuigenis van deze hulp zo sterk, het doorbreekt de verwachtingspatronen en geeft mensen weer nieuwe hoop. Het allerbelangrijkste is dat al deze mensen de kans hebben gehad het Evangelie van Jezus Christus te horen. Een groot aantal van hen heeft de stap naar de

plaatselijke kerk gemaakt en sommigen hebben ervoor gekozen Jezus te gaan volgen.

Tirana

De vader van het gezin op de foto onder werd gevangengezet vanwege bloedwraak. De andere familieleden zijn ondergedoken omdat zij bij een volgende aanslag het slachtoffer kunnen zijn en ze wilden graag vluchten. Ze vroegen een moslimorganisatie om hulp maar kregen die niet, met als voorwendsel dat ze katholiek zouden zijn. Samen met een andere Albanese organisatie die families helpt die onder bloedwraak lijden konden we hen helpen. “We zullen u altijd dankbaar zijn voor uw onvoorwaardelijke hulp”, zei de moeder van het gezin.

Verhalen uit de plaatselijke gemeenten

Tijdens dit project hebben we kunnen samenwerken met enkele plaatselijke kerken in verschillende steden in Albanië. Deze samenwerking heeft de relatie met de kerken verstevigd en de rol van de kerken is ook heel belangrijk geweest. Ze hebben niet alleen de contacten met de gezinnen gelegd, maar ze bijgestaan en ze regelmatig bezocht.

Tijdens de vier maanden dat het project liep zijn enkele gemeenten begonnen met kleine discipelschaps-groepjes voor de gezinnen. Een groot deel van de gezinnen die geholpen werden zijn lid van de plaatselijke kerk. Na de Bijbelstudiebijeenkomsten hebben sommigen Jezus aanvaard als hun Heer en Heiland.

